

ROMANIA

EXPUNERE DE MOTIVE

a propunerii legislative privind dizolvarea fundațiilor pentru tineret și abrogarea Decretului-Lege nr. 150/1990, Legii nr. 146/2002 și art. 13 și 14 din Legea nr. 350/2006.

Introducere

În anul 1990, a fost emisă o hotărâre de guvern nr. 149/1990 prin care statul și-a însușit patrimoniul UTC, ca urmare a încetării existenței sale și în conformitate cu prevederile art. 53 din Decretul nr. 31/1954 care reglementa persoanele fizice și juridice. Ulterior, a fost emis Decretul-Lege nr. 150/1990 („Decretul-Lege”) prin care patrimoniul care a aparținut UTC a trecut de la stat la fundațiile județene pentru tineret, care urmau să se înființeze în baza aceluiași decret. Aceste fundații aveau ca scop să administreze patrimoniul primit în sensul desfășurării de activități de tineret.

Ca urmare a administrării defectuoase a patrimoniului, a fost adoptată Legea nr. 146/2002 („Lege”) care și-a propus să reglementeze mai clar activitatea acestor fundații și să instituie un control din partea statului asupra acestor fundații care administrează bunuri care fac parte din domeniul public *lato sensu*, conform Școlii de drept administrativ de la București. Prin Legea nr. 146/2002, se instituie *expressis verbis* interdicția înstrăinării bunurilor preluate de fundație din patrimoniul UTC [art. 20 alin. (10) din Lege].

Ulterior, pentru un și mai bun control al patrimoniului fundațiilor, a fost adoptată OUG nr. 166/2002, care prevedea la art. 10, alin. (1) următoarele: *”(1) Conducerea fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București este asigurată de un consiliu alcătuit din 5 membri, dintre care: a) 3 numiți de consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București; b) 2 aleși din rândul structurilor asociative de tineret reprezentative la nivelul unității administrativ-teritoriale respective, care își exprimă adeziunea la scopul fundației. (2) În termen de 30 de zile de la constituire, consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, are obligația de a numi cei 3 membri prevăzuți la alin. (1) lit. a). Mandatul celor numiți anterior încetează de drept la data numirii noilor membri.”*

De asemenea, pct. 24 din O.U.G prevede: *”Articolul 58 va avea următorul cuprins: Art. 58. (1) Fundațiile județene pentru tineret sau a municipiului București, constituite până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în condițiile Decretului-lege nr. 150/1990, își păstrează personalitatea juridică legal dobândită. (2) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare a dispozițiilor prezentei legi, fundațiile județene pentru tineret sau a municipiului București se vor organiza sau reorganiza, după caz, potrivit prevederilor legii.”*

În scopul organizării executării legii și a respectării prevederilor OUG nr.166/2002, Guvernul a elaborat **normele de aplicare care trebuiau adoptate prin H.G., în prezent aflate în dezbateri publice încă din data de 12.01.2012.**

În condițiile în care normele de aplicare trebuiau adoptate, conform art. II din OUG nr. 166/2002, **la 60 de zile de la adoptarea Ordonanței** și deoarece există suspiciuni rezonabile că patrimoniul fostului UTC a fost înstrăinat și neutilizat strict cu destinație pentru activitățile de tineret, putem aprecia că a existat o tergiversare cu intenție a adoptării normelor cu scopul de a opri statul, prin UAT-uri, să poată asigura buna utilizare și destinația legală a respectivului patrimoniu.

În momentul de față există 25 de fundații județene pentru tineret, dar numai 10 sunt active, conform informațiilor transmise de Ministerul pentru Consultare Publică și Dialog Civic în anul 2016.

Situația patrimoniului UTC

Potrivit art. 31 alin. (3) lit. a) din Lege, fundația județeană pentru tineret se dizolvă de drept în cazul în care își administrează într-un mod defectuos patrimoniul. Această sancțiune este una firească, ținând cont de caracterele bunurilor care au aparținut UTC. În mod necesar, aceste bunuri sunt afectate unui interes public, în folosul tinerilor, iar detunarea acestei afecțiuni nu a rămas ignorată de legiuitor.

Art. 26 din Lege permite fundațiilor județene pentru tineret să înființeze societăți reglementate de Legea nr. 31/1990, însă, aceste societăți nu trebuie să implice patrimoniul UTC. De asemenea, fundațiile pot avea activitate economică, dar aceasta trebuie să fie una cu caracter accesoriu activității pentru tineret.

Scopul fundațiilor județene pentru tineret prevăzut de Decretul-Lege, conform art. 3 alin. (1), este administrarea patrimoniului propriu în folosul tuturor tinerilor și al organizațiilor de tineret, cu excepția organizațiilor ce aparțin partidelor și formațiunilor politice. Articolul 3 alin. (1) din Lege dezvoltă acest scop cu elaborarea, organizarea și finanțarea de programe specifice și instruirea, educarea și formarea tineretului în spiritul tradițiilor umaniste, al valorilor democrației și aspirațiilor societății românești.

Ministerul Tineretului și Sportului, în ultimii 15 ani nu a promovat proiectul de hotărâre de guvern pentru aprobarea regulamentului de punere în aplicare a Legii nr. 146/2002, ceea ce a condus în practică la o lipsă totală de control din partea autorităților publice asupra modului în care aceste fundații au funcționat sau au administrat patrimoniul.

În lipsa aprobării regulamentului, nu se pot constitui în mod legal organele fundațiilor, nu există un registru de publicitate cu privire la componența organelor și nu se poate realiza preluarea patrimoniului deoarece acesta se inventariază de o comisie al cărui mod de organizare și funcționare se stabilește prin regulament.

Nu a existat din 1990 până în prezent o inventariere a patrimoniului UTC care se află în posesia/proprietatea acestor fundații.

Fundațiile județene pentru tineret au fost administrate în neconformitate cu scopul prevăzut prin lege, acestea având beneficiul unor norme legislative imprecise sau care nu sunt aplicate.

Apreciem că singura soluție care se poate impune este desființarea acestor fundații pentru tineret cu **preluarea patrimoniului de către stat și autoritățile județene**, ca urmare a administrării defectuoase a acestuia.

Astfel, se propune desființarea acestor fundații și transmiterea patrimoniului acestora la consiliile județene, care vor avea obligația de a înființa o instituție publică de interes județean. Din conducerea acestor instituții vor face parte și reprezentanți ai organizațiilor de tineret, după modelul prevăzut în Legea nr. 146/2002, astfel tinerii vor fi cu adevărat implicați în luarea deciziilor privind acest patrimoniu.

Parlamentul a înființat aceste fundații, așadar, tot acesta poate să decidă desființarea lor, prin abrogarea actelor normative care le-au reglementat înființarea, adică Decretul-Lege 150/1990 și Legea nr. 146/2002. Ca urmare a desființării, tot Parlamentul trebuie să reglementeze destinația bunurilor.

Tinerii trebuie să fie beneficiarii acestui patrimoniu, iar acest lucru nu se poate realiza decât dacă **administrarea lui se face într-un mod obiectiv de către autoritățile publice**

locale. În prezent, mare parte din acest patrimoniu a fost înstrăinat în diferite forme (schimb, suprafață, vânzare, închiriere etc.) sub pretextul că el nu poate fi administrat altfel. Or, această logică este greșită pentru că închirierea clădirilor sau construirea de blocuri nu produce niciun folos pentru tineri, ci reprezintă doar o modalitate de a face afaceri cu un capital primit gratuit de la stat, ceea ce echivalează chiar cu un ajutor de stat.

Așadar, singura modalitate de a pune la adăpost acest patrimoniu este trecerea lui sub regimul proprietății publice care prezintă următoarele garanții:

- control democratic prin organele deliberative alese la nivel județean - alegeri, răspundere politică;
- publicitatea luării deciziilor - ședințele CJ sunt publice;
- control tutelar al prefectului și al instanțelor de contencios administrativ;
- controlul Curții de Conturi.

Ulterior, aceste bunuri imobile trebuie transformate în centre comunitare pentru tineret.

În prezent, autoritățile publice locale nu dispun de spații pentru centre comunitare pentru tineret, iar măsura transferului acestor bunuri este singura care poate rezolva această problemă.

Prezenta propunere legislativă își propune să rezolve o dată pentru totdeauna această problemă. Proiectul a fost discutat și cu federațiile tinerilor.

În numele inițiatorilor,

Andrei Pop

